‘Was wordt tabel’ Verordening Maatschappelijke ondersteuning 2027

De oude tekst van de artikelen uit de verordening uit 2025 staat in de linkerkolom, de nieuwe tekst van de artikelen uit de verordening 2027 staat in de rechterkolom.

(Oude) tekst verordening 2025	(**Nieuwe) tekst verordening 2027**
Artikel 3. Melding hulpvraag 1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. De hulpvraag kan ook betrekking hebben op ondersteuning ten behoeve van de mantelzorger of de gebruikelijke zorger. 2. Het college bevestigt (schriftelijk) de ontvangst van de melding en maakt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vijf werkdagen, een afspraak voor een gesprek. 3. In afwijking van het bepaalde in lid 1 dient een hulpvraag voor - uitsluitend - opvang te worden ingediend bij het college of de opvanginstelling. **Artikel 4. Cliëntondersteuning** Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is en wijst de cliënt hierop, voorafgaande aan het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.	**Artikel 3. Melding hulpvraag** 1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. De hulpvraag kan ook betrekking hebben op ondersteuning ten behoeve van de mantelzorger of de gebruikelijke zorger. 2. Het college bevestigt (schriftelijk) de ontvangst van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek. 3. In afwijking van het bepaalde in lid 1 dient een hulpvraag voor - uitsluitend - opvang te worden ingediend bij het college of de opvanginstelling. **Artikel 4. Cliëntondersteuning** Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze en onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is en wijst de cliënt hierop, voorafgaande aan het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.

Artikel 11. Algemene criteria maatwerkvoorziening	**Artikel 11. Algemene criteria maatwerkvoorziening**
1. Het college neemt het verslag, indien aanwezig, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening. 2. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt: a. indien cliënt aanspraak maakt of kan maken op een voorziening op grond van een andere wet, of indien cliënt met gebruik van eigen kracht, (boven)gebruikelijk hulp, sociaal netwerk of algemene of andere voorzieningen voldoende kan worden gecompenseerd; b. indien de voorziening voor een persoon als cliënt algemeen gebruikelijk is; c. indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór de datum van het besluit heeft gerealiseerd, terwijl hij redelijkerwijs kon weten dat een melding als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet te verwachten was, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld; d. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan inwoner al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten. 3. Een cliënt komt alleen in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als: a. deze langdurig (langer dan zes maanden) noodzakelijk is, tenzij het gaat om een cliënt met een korte levensverwachting, in welk geval per definitie geacht wordt sprake te zijn van een langdurige noodzaak; b. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en c. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt. 4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kiest het college de best passende oplossing. De prijs van de leverancier die hierbij de goedkoopst adequate voorziening kan leveren is doorslaggevend. 5. De hoofdregel is dat de ingangsdatum van de maatwerkvoorziening gelijk is aan de datum van de aanvraag. Hiervan kan worden afgeweken:	1. Het college neemt het verslag, indien aanwezig, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening. 2. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt: a. indien cliënt aanspraak maakt of kan maken op een voorziening op grond van een andere wet, of indien cliënt met gebruik van eigen kracht, (boven)gebruikelijk hulp, sociaal netwerk of algemene of andere voorzieningen voldoende kan worden gecompenseerd; b. indien de voorziening voor een persoon als cliënt algemeen gebruikelijk is; c. indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór de datum van het besluit heeft gerealiseerd, terwijl hij redelijkerwijs kon weten dat een melding als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet te verwachten was, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld; d. als de cliënt de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen; e. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan inwoner al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten. f. als de voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met bestaande en bekende beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan. g. als deze gezien de beperkingen van de cliënt anti-revaliderend is. 3. Een cliënt komt alleen in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als: a. deze langdurig (langer dan zes maanden) noodzakelijk is, tenzij het gaat om een cliënt met een korte levensverwachting, in welk geval per definitie geacht wordt sprake te zijn van een langdurige noodzaak; b. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en c. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt.

a. als in de periode tussen de melddatum en de datum besluit voor het college de noodzaak is gebleken om de maatwerkvoorziening eerder toe te kennen; b. als voor de datum van melding door de cliënt een voorziening is getroffen en achteraf door het college de noodzaak nog kan worden vastgesteld om eerder toe te kennen. 6. In geval van bijzondere omstandigheden kan eerder of later toegekend worden. 7. Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd als een cliënt de voorziening zelf al heeft aangeschaft voor de datum van de melding. 8. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte of vergoede voorziening de normale afschrijvingstermijn verstreken heeft tenzij: • de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen; • de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of • de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.	4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kiest het college de best passende oplossing. De prijs van de leverancier die hierbij de goedkoopst adequate voorziening kan leveren is doorslaggevend. 5. De hoofdregel is dat de ingangsdatum van de maatwerkvoorziening gelijk is aan de datum van de aanvraag. Hiervan kan worden afgeweken: a. als in de periode tussen de melddatum en de datum besluit voor het college de noodzaak is gebleken om de maatwerkvoorziening eerder toe te kennen; b. als voor de datum van melding door de cliënt een voorziening is getroffen en achteraf door het college de noodzaak nog kan worden vastgesteld om eerder toe te kennen. 6. In geval van bijzondere omstandigheden kan eerder of later toegekend worden. 7. Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd als een cliënt de voorziening zelf al heeft aangeschaft voor de datum van de melding. 8. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte of vergoede voorziening de normale afschrijvingstermijn verstreken heeft tenzij: • de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen; • de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of • de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 12. Aanvaardbaar niveau van participeren** 1. Er bestaat geen recht op een maatwerkvoorziening toe kennen als de inwoner op eigen kracht, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. 2. Het Gebiedsteam hoeft geen maatwerkvoorziening toe te kennen als er sprake is van een aanvaardbaar niveau van participeren. 3. Onder deelnemen aan het maatschappelijk verkeer wordt verstaan: - mensen ontmoeten; - contacten onderhouden; - boodschappen doen; - aan maatschappelijke activiteiten kunnen deelnemen; - zich kunnen verplaatsen. 4. Bij het bepalen van het te bereiken resultaat bij maatschappelijke participatie gaat het er de belanghebbende, ondanks beperkingen, op gelijkwaardige voet met anderen in redelijkheid kan deelnemen aan het maatschappelijk verkeer. 5. De maatwerkvoorziening strekt er niet toe dat belanghebbende in exact dezelfde of betere positie wordt gebracht wordt gebracht dan waarin hij verkeerde voordat hij de maatwerkvoorziening nodig had. 6. Voor zover de hulpvraag alleen gericht is op het kunnen uitoefenen van recreatieve activiteiten, bestaat er alleen recht op een maatwerkvoorziening voor zover de specifieke recreatieve activiteit vóór het ontstaan van de beperkingen substantieel onderdeel uitmaakte van de weekinvulling van de aanvrager, met dien verstande dat het niet meer kunnen uitoefenen van deze activiteit een objectiveerbare belemmering in het maatschappelijk functioneren veroorzaakt en andere recreatieve activiteiten gelet op de beperkingen niet passend worden geacht.

Artikel 12. Specifieke criteria algemene voorziening	**Artikel 13. Eigen kracht**
1. Onder 'Eigen kracht' als bedoeld in artikel 11 lid 2 sub a wordt in ieder geval verstaan: • gebruikelijke hulp door huisgenoten en/of sociaal netwerk; • boven-gebruikelijke hulp door huisgenoten voor zover dat in de gegeven omstandigheden kan worden verwacht; • ondersteuning vanuit het sociale netwerk; • het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten; • het kunnen aanschaffen van een algemeen gebruikelijke voorziening; 2. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders/verzorgers, inwonende kinderen of andere huisgenoten en waarvoor geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt indien gebruikelijke hulp daadwerkelijk beschikbaar is en in de gegeven omstandigheden verwacht kan worden. 3. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de noodzakelijke hulp uitstijgt boven de hulp die een persoon van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren: • de mate van toezicht, begeleiding en stimulans die de aanvrager nodig heeft gelet op de beperkingen; • de omvang van de ondersteuningsbehoefte die nodig is om de zelfredzaamheid en/of participatie van de aanvrager de vergroten; • de mate van planbaarheid van de ondersteuning; • de behoeften en mogelijkheden van de aanvrager. 4. Als de noodzakelijke geboden hulp de gebruikelijke hulp overstijgt is er sprake van boven-gebruikelijke hulp. Als de boven-gebruikelijk hulp in de gegeven omstandigheden van huisgenoten verwacht kan worden, bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. Of dit verwacht mag worden onderzoekt het college aan de hand van de volgende factoren:	1. Onder eigen kracht wordt in ieder geval verstaan: a. het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering voor zover de inwoner daarover beschikking heeft en dit een passende bijdrage levert aan de oplossen van de hulpvraag. b. Het gebruik van Valys en/of van het flexi-tax tarief van de collectief vervoerder voor afstanden boven de 30 kilometer gerekend vanaf het woonadres van de aanvrager zoals bedoeld in artikel 25 van deze Verordening. c. Voor de melding reeds beschikken over een particuliere hulp in de huishouding. d. Gebruik maken of kunnen maken van een passende algemeen gebruikelijke voorziening. e. Gebruik maken van de blijvers- of verzilverlening f. Gebruik maken van, Dorpsondersteuning, Buurtsport Ooststellingwerf en/of Welzijnscoaches g. Deelname aan cursussen gericht op valpreventie aangeboden via de gemeente Ooststellingwerf. h. Gebruikmaking van ANWB-Automaatje of D.R.I.V.E. i. Ondersteuning door Budgetmaatjes (Scala) of vrijwillige thuisadministratie (Humanitas), j. Het hebben van een passende dagbesteding door betaald werk, vrijwilligerswerk, passend of aangepast werk op grond van sociale zekerheidswetgeving. 2. De mate waarin de inwoner met eigen kracht geheel of gedeeltelijk kan voorzien in de hulpvraag, wordt meegewogen in de beoordeling van het recht op en omvang van een maatwerkvoorziening.

• relatie: de onderlinge relatie tussen de aanvrager en diens huisgenoot of huisgenoten die de noodzakelijk hulp biedt; • draagkracht: of de huisgenoot of huisgenoten in staat zijn de noodzakelijk hulp te bieden gelet op diens geestelijke en lichamelijke welzijn en vaardigheden; • draaglast: of het bieden van de noodzakelijke hulp geen overbelasting oplevert; • compensatie: of de huisgenoot of huisgenoten de noodzakelijke hulp blijven bieden, ook zonder vergoeding. 5. Als na onderzoek blijkt dat het bieden van boven-gebruikelijke hulp in de gegeven omstandigheden niet van huisgenoten kan worden verwacht, kan er aanspraak bestaan op een maatwerkvoorziening. 6. Voor zover aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening, dient deze erop te zijn gericht de eigen kracht van de aanvrager en diens sociale netwerk te vergroten. 7. Het sociaal netwerk van de aanvrager bestaat uit personen in de huiselijke kring of andere personen met wie hij/zij een sociale relatie heeft. Onder ‘huiselijke kring’ wordt verstaan familieleden, huisgenoten, de (ex) echtgenoot of mantelzorgers. Met ‘andere personen’ wordt bedoeld: mensen met wie regelmatig contact wordt onderhouden. 8. Als met hulp van het sociaal netwerk de hulpvraag kan worden opgelost, is er sprake van voldoende eigen kracht. 9. a. Een algemeen gebruikelijke voorziening is: - niet specifiek bedoeld voor personen met een beperking, - daadwerkelijk beschikbaar op de vrije markt, - levert een passende bijdrage aan het vergroten van de zelfredzaamheid of participatie en - kan financieel worden gedragen met een inkomen op minimumniveau. b. De voorziening kan financieel gedragen worden als de kosten binnen een termijn van 36 maanden kunnen worden terugbetaald bij een aflossing van 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.	

c. Bij de beoordeling of een voorziening financieel gedragen kan worden, wordt ook rekening gehouden met het tweedehands aanbod voor zover daarbinnen passende voorzieningen beschikbaar zijn.	

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 14. Gebruikelijke hulp** 1. Gelet op artikel 2.1.3 Wmo, wordt hieronder het beoordelingskader weergegeven op grond waarvan beoordeeld wordt of een inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van ondersteuning in de thuissituatie. 2. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders/verzorgers, inwonende kinderen of andere huisgenoten en waarvoor geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt indien gebruikelijke hulp daadwerkelijk beschikbaar is en in de gegeven omstandigheden verwacht kan worden. 3. Het college maakt bij de beoordeling of de gebruikelijke hulp van de huisgenoot verwacht mag worden onderscheid tussen: a. Kortdurende situaties: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende beperkingen in de zelfredzaamheid en/of participatie van de cliënt. Het gaat hierbij over een periode van maximaal zes maanden binnen één jaar. b. Langdurende situaties: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de hulp bij de zelfredzaamheid en/of participatie langer dan zes maanden nodig is. 4. In kortdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de benodigde hulp volledig bieden, voor zover zij daarvoor feitelijk beschikbaar zijn en niet (dreigend) overbelast raken. 5. In langdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de gebruikelijke hulp bieden. Wat in het concrete geval gebruikelijke hulp is, bepaalt het college op basis van het individuele onderzoek. 6. Om vast te stellen of sprake is van ondersteuning die het gebruikelijke overstijgt, beoordeelt het college of er sprake is of kan zij van mantelzorg en of de noodzakelijke hulp uitstijgt boven de hulp die een persoon van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren: a. de samenstelling van het huishouden van cliënt, waaronder het aantal huisgenoten dat tot de leefeenheid behoort; b.de mate van toezicht, begeleiding en stimulans die de aanvrager nodig heeft gelet op de aanwezige beperkingen en in hoeverre er specialistische ondersteuning nodig is;

	c. de omvang van de ondersteuningsbehoefte die nodig is om de zelfredzaamheid en/of participatie van de aanvrager de vergroten; d. de mate van planbaarheid van de ondersteuning; e. de behoeften en mogelijkheden van de aanvrager. 7. Als de ondersteuning het gebruikelijke overstijgt en van huisgenoten kan worden verwacht dat zij deze hulp blijven bieden, bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. Of dit verwacht mag worden onderzoekt het college aan de hand van de volgende factoren: a. relatie: de onderlinge relatie tussen de aanvrager en diens huisgenoot of huisgenoten die de hulp biedt; b. draagkracht en competentie: of de huisgenoot of huisgenoten in staat zijn de hulp te bieden gelet op diens geestelijke en lichamelijke welzijn en vaardigheden; c. draaglast: of het bieden van de noodzakelijke hulp geen overbelasting oplevert; d. compensatie: of de huisgenoot of huisgenoten de noodzakelijke hulp blijven bieden, ook zonder vergoeding; e. beschikbaarheid: is de huisgenoot daadwerkelijk aanwezig om de hulp te bieden. 8. Bij de belastbaarheid en bij (dreigende) overbelasting geldt dat er een verband moet zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de cliënt waarbij de (dreigende) overbelasting ziet op spanningen door het werk of door andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om. In die gevallen moet de huisgenoot eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om, wordt dit eerst van de huisgenoot verwacht. 9. Als na onderzoek blijkt dat het bieden van de hulp die het gebruikelijke overtijgt in de gegeven omstandigheden niet van huisgenoten kan worden verwacht, kan er kortdurend aanspraak bestaan op een maatwerkvoorziening. 10. Voor zover aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening, dient deze erop te zijn gericht de eigen kracht van de aanvrager en diens sociale netwerk te vergroten.

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 15. Algemeen gebruikelijke voorziening** 1. In het onderzoek naar het recht op een maatwerkvoorziening wordt onderzocht in hoeverre de hulpvraag geheel of gedeeltelijk kan worden opgelost met gebruikmaking van een algemeen gebruikelijke voorziening is. 2. Voor zover een algemeen gebruikelijke voorziening voorziet in het oplossen van de hulpvraag, bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. Voor zover een algemeen gebruikelijke voorziening gedeeltelijk voorziet in het oplossen van de hulpvraag, wordt het recht op een maatwerkvoorziening daarop afgestemd. 3. Een voorziening is algemeen gebruikelijk als deze: • niet specifiek bedoeld voor personen met een beperking, • daadwerkelijk beschikbaar op de vrije markt, • een passende bijdrage levert aan het vergroten van de zelfredzaamheid of participatie financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau. 4. Of een voorziening gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau wordt mede beoordeelt op grond van of de voorziening naar algemeen aanvaarde maatschappelijke opvatting onder de gehele bevolking gangbaar is te achten, waarbij ook rekening mag worden gehouden met het tweedehands aanbod voor zover daarbinnen passende voorzieningen beschikbaar zijn. 5. De voorziening kan in ieder geval financieel gedragen worden als de kosten binnen een termijn van 36 maanden kunnen worden terugbetaald bij een aflossing van 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 16. Mantelzorg** 1. Mantelzorg is vrijwillige onbetaalde zorg en kan niet worden verplicht; de hulpverlening is gebaseerd op de sociale relatie tussen de inwoner en mantelzorger. Mantelzorg overschrijdt de omvang van gebruikelijke hulp. Ook andere personen (sociale netwerk) kunnen mantelzorg verlenen. 2. Het college onderzoekt de mogelijkheden van ondersteuning door of middels mantelzorg en onderzoekt daarbij ook de belastbaarheid van (potentiële) mantelzorgers. 3. Als de inwoner voldoende wordt gecompenseerd met hulp van een mantelzorger, dan bestaat er geen recht op een maatwerkvoorziening. 4. Is er geen mantelzorger beschikbaar en is ondersteuning nodig, dan kan er recht bestaan op een maatwerkvoorziening. 5. Indien na onderzoek blijkt dat de mantelzorger door het leveren van mantelzorg niet meer in staat is huishoudelijke taken uit te voeren, kan er kortdurend recht bestaan op inzet van huishoudelijke ondersteuning voor zover voorliggende mogelijkheden niet passend of toereikend zijn. 6. Gedurende de indicatie voor huishoudelijke ondersteuning zoals bedoeld in het vorige lid, wordt toegewerkt naar een situatie waarin de balans binnen het gezinssysteem voldoende is hersteld en waarbij beoogt wordt een langdurige stabiele situatie te realiseren.

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 19. Beoordelingskader passend wonen** 1. Inwoners dienen er in beginsel zelf zorg voor te dragen dat zij wonen in een voor hen adequate woning. Hierbij wordt de voorzienbaarheid van ouderdomsbeperkingen of beperkingen vanwege een reeds aanwezige diagnose en de mate waarop daar al dan niet is geanticipeerd meegewogen in het onderzoek naar een woonvoorziening. 2. Compensatie bij hulpvragen ten aanzien van passend wonen wordt in beginsel geleverd via een vergoeding voor verhuiskosten. 3. Of een vergoeding voor verhuiskosten in het individuele geval een passende voorziening is, wordt beoordeeld aan de hand van de volgende criteria: a. het woningaanbod/de beschikbaarheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen b. kostenvergelijking tussen eigen woning aanpassen en verhuizen c. de medisch aanvaarbare termijn in verband met wachttijd d. verandering in woonlasten en wooncomfort bij verhuizing e. of aanvrager eigenaar of huurder is en/of gaat worden f. de sociale/maatschappelijke binding vanwege gebruikmaking van voorzieningen in de huidige woonomgeving van in de inwoner/aanvrager waaronder werk, vrijetijdsbesteding en nutsvoorzieningen. g. de binding van de inwoner aan zijn huidige leefomgeving vanwege nabijheid van vrienden/familie/sociaal netwerk/ mantelzorger. h. de bereidwilligheid van de inwoner om te verhuizen 4. Indien een vergoeding voor verhuiskosten niet passend wordt geacht, wordt beoordeeld of passend wonen kan worden bereikt door het plaatsen van een losse woonunit in bruikleen. 5. Indien een losse woonunit niet de goedkoopst adequate voorziening is, of indien de plaatsing van de unit feitelijk gezien niet mogelijk is vanwege ruimtegebrek of andere praktische belemmeringen, kan er een maatwerkvoorziening worden verstrekt in de vorm van een aanbouw of verbouw van de huidige woning. 6. Een maatwerkvoorziening voor aanbouw of verbouw van de huidige woning, kan worden geleverd via een eenmalig persoonsgebonden budget of via een financiële tegemoetkoming.

	7. Er bestaat alleen recht op een voorziening voor woningsanering als de sanering medisch noodzakelijk is om normaal gebruik van de woning te kunnen blijven maken. Hierbij wordt de mate waarin de inwoner zich heeft ingezet om adequaat zorg te dragen voor de woning door het uitvoeren van onderhoud welke naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid van de inwoner verwacht mag worden en de in hoeverre bij inrichtingskeuzes rekening is gehouden met de materialen in relatie tot de ervaren klachten. 8. Een voorziening voor woningsanering beperkt zicht tot de meest gebruikte woonruimten, waaronder in ieder geval de woonkamer en slaapkamer van de inwoner.

Artikel 15. Specifieke voorwaarden woonvoorzieningen	**Artikel 20. Specifieke voorwaarden woonvoorzieningen**
1. Compensatie ter zake van een hulpvraag die ziet op het normale gebruik van de woning wordt bij voorkeur geleverd via ondersteuning bij een verhuizing. 2. Geen woonvoorziening wordt verstrekt: a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen; b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting; c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is; d. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college. 3. Het college verstrekt alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonwagen indien aan de volgende vereisten wordt voldaan: a. de technische levensduur van de woonwagen is nog minimaal vijf jaar, én b. de standplaats komt niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking, én c. de woonwagen stond ten tijde van de indiening van de melding op een binnen de gemeente Ooststellingwerf, formeel als zodanig aangemerkte standplaats. 4. Het college verleent alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonschip indien: a. de technische levensduur van het woonschip nog minimaal vijf jaar is, én	1. Compensatie ter zake van een hulpvraag die ziet op het normale gebruik van de woning wordt bij voorkeur geleverd via ondersteuning bij een verhuizing. 2. Geen woonvoorziening wordt verstrekt: a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen; b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting; c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is; d. Indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college. 3. De volgende woonruimten zijn uitgesloten voor het op een woonvoorziening: hotels/pensions, trekkerswoonwagens, toer- en stacaravans, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen, gehuurde kamers, specifiek op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten of voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie kunnen worden gerealiseerd en (pre) mantelzorgwoningen. 4. Het college verstrekt alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonwagen indien aan de volgende vereisten wordt voldaan: a. de technische levensduur van de woonwagen is nog minimaal vijf jaar, én b. de standplaats komt niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking, én c. de woonwagen stond ten tijde van de indiening van de melding op een binnen de gemeente Ooststellingwerf, formeel als zodanig aangemerkte standplaats. 5. Het college verleent alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonschip indien: a. de technische levensduur van het woonschip nog minimaal vijf jaar is, én

b. het woonschip nog minimaal vijf jaar op de ligplaats mag blijven liggen. 5. Indien de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip minder dan vijf jaar is of de standplaats van de woonwagen binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking komt of het woonschip niet tenminste nog vijf jaar op de ligplaats mag liggen, zal het college een maximumbedrag voor de aanpassingskosten bepalen. 6. Het college verleent slechts een maatwerkvoorziening in de aanpassingskosten van een binnenschip indien de aanpassing betrekking heeft op het voor de schipper, de bemanning en hun gezinsleden bestemde gedeelte van het verblijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel V, van het Binnenschepenbesluit (Stb. 1987, 466), van een binnenschip, dat: a. in het register, bedoeld in artikel 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek als zodanig te boek is gesteld op de wijze omschreven in de maatregel te boek gestelde schepen 1992; én b. bedrijfsmatig wordt gebruikt, hetzij voor het vervoer van goederen, daarbij blijkens de meetbrief bedoeld in het metingbesluit binnenvaartuigen 1978 een laadvermogen van tenminste 15 ton hebbend, of voor het vervoer van meer dan 12 personen buiten de in de aanhef bedoelde personen.	b. het woonschip nog minimaal vijf jaar op de ligplaats mag blijven liggen. 6. Indien de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip minder dan vijf jaar is of de standplaats van de woonwagen binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking komt of het woonschip niet tenminste nog vijf jaar op de ligplaats mag liggen, zal het college een maximumbedrag voor de aanpassingskosten bepalen. 7. Het college verleent slechts een maatwerkvoorziening in de aanpassingskosten van een binnenschip indien de aanpassing betrekking heeft op het voor de schipper, de bemanning en hun gezinsleden bestemde gedeelte van het verblijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel V, van het Binnenschepenbesluit (Stb. 1987, 466), van een binnenschip, dat: a. in het register, bedoeld in artikel 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek als zodanig te boek is gesteld op de wijze omschreven in de maatregel te boek gestelde schepen1992; én b. bedrijfsmatig wordt gebruikt, hetzij voor het vervoer van goederen, daarbij blijkens de meetbrief bedoeld in het metingbesluit binnenvaartuigen 1978 een laadvermogen van tenminste 15 ton hebbend, of voor het vervoer van meer dan 12 personen buiten de in de aanhef bedoelde personen.
Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 21. Respijtvoorziening** 1. In het onderzoek naar de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening ter ontlasting van de mantelzorger (respijtvoorziening), worden de volgende onderwerpen betrokken: a. geobjectiveerde informatie waaruit overbelasting blijkt; b. indien nodig: extern advies inwinnen op de overbelasting en/of belastbaarheid te objectiveren; c. de duur van de inzet van een respijtvoorziening indien dit nodig is om de overbelasting op te heffen of te verminderen tot een aanvaardbaar niveau.

	2. In het onderzoek wordt de belasting en belastbaarheid van de mantelzorger beoordeeld waarbij het uitgangspunt is dat het adequaat compenseren van de beperkingen van de ontvanger van de mantelzorg voorop staat. 3. Indien de huisgenoot die boven-gebruikelijke hulp levert als bedoeld in deze Verordening, in aanmerking wil komen voor een maatwerkvoorziening ter ontlasting (respijtvoorziening), wordt eerst onderzocht in hoeverre er aanspraak bestaat op ouderschaps/zorgverlof en voorliggende vormen van (kinder)opvang.
Artikel 17. Specifieke criteria hulp bij het huishouden Een maatwerkvoorziening voor hulp bij het huishouden wordt slechts verstrekt, indien: a. de cliënt niet in staat is tot het voeren van een gestructureerd huishouden; b. er geen algemeen gebruikelijke of voorliggende voorzieningen aanwezig zijn; c. er geen sprake is van gebruikelijke hulp en d. voor het uitvoeren van huishoudelijke taken, exclusief onderhoud aan de tuin.	**Artikel 23. Criteria hulp bij het huishouden** 1. Een maatwerkvoorziening voor hulp bij het huishouden wordt slechts verstrekt, indien: a. de cliënt niet in staat is tot het voeren van een gestructureerd huishouden; b. er geen algemeen gebruikelijke of voorliggende voorzieningen aanwezig zijn; c. er geen sprake is van gebruikelijke hulp en d. voor het uitvoeren van huishoudelijke taken, exclusief onderhoud aan de tuin. 2. Bij het beoordelen van de vorm, duur, intensiteit en frequentie van de inzet van huishoudelijke ondersteuning wordt gebruik gemaakt van het HHM normenkader Huishoudelijke ondersteuning welke deel uitmaakt van de Beleidsregels Wmo 2027 Ooststellingwerf.
Artikel 18. Specifieke criteria begeleiding Een cliënt kan in aanmerking komen indien hij door zijn beperkingen onvoldoende zelfredzaam of in staat tot participatie is en de cliënt hierdoor beperkingen ervaart op het gebied van: a. de sociale redzaamheid; b. het bewegen en verplaatsen; c. het psychisch functioneren; d. het geheugen en de oriëntatie; e. het vertonen van probleemgedrag.	**Artikel 24. Criteria begeleiding** 1. Een cliënt kan in aanmerking komen indien hij door zijn beperkingen onvoldoende zelfredzaam of in staat tot participatie is en de cliënt hierdoor beperkingen ervaart op het gebied van: a. de sociale redzaamheid; b. het bewegen en verplaatsen; c. het psychisch functioneren; d. het geheugen en de oriëntatie; e. het vertonen van probleemgedrag.

	2. Bij het beoordelen van de vorm, duur, intensiteit en frequentie van de inzet van begeleiding wordt gebruik gemaakt van het HHM-normenkader Begeleiding welke deel uitmaakt van de Beleidsregels Wmo 2027 Ooststellingwerf. 3. Het college draagt zorg voor het noodzakelijk vervoer naar (de locatie van) groepsbegeleiding. Binnen het gecontracteerde aanbod is vervoer bij de indicatie voor dagbesteding inbegrepen. 4. Voor zover de aanbieder het noodzakelijk vervoer niet biedt of kan bieden, kan cliënt aanspraak maken op een indicatie voor vervoer tenzij: • cliënt zelfstandig lopend, al dan niet gebruik makend van een (vervoers-) hulpmiddel, de locatie van de groepsbegeleiding kan bereiken of zelfstandig met een vervoermiddel of openbaar vervoer kan reizen; • cliënt met beschikbare hulp van personen uit zijn sociale netwerk of vrijwilligers kan reizen of op een ander kan worden begeleid; • cliënt kiest voor een locatie groepsbegeleiding die niet de dichtstbijzijnde passende locatie is. In dat geval kan slechts aanspraak bestaan op vergoeding voor vervoerskosten gebaseerd op de dichtstbijzijnde passende locatie.

Artikel 19. Specifieke criteria vervoer	**Artikel 25. Specifieke criteria vervoer**
1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening, indien hij beperkingen ondervindt in het verplaatsen en het gebruiken en/of bereiken van het openbaar vervoer niet mogelijk is. 2. Een voorziening ter compensatie van een vervoersbeperking ofwel ten behoeve van maatschappelijke participatie, wordt bij voorkeur geleverd in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor de kosten van collectief vervoer. Het staat de cliënt vrij om te kiezen voor verstrekking in natura of pgb. 3. De ritafstand die voor financiële tegemoetkoming in aanmerking komt bedraagt maximaal 30 kilometer gerekend vanaf de woonplaats van de cliënt. Reist de cliënt verder dan geldt het tarief van de vervoerder. 4. Er bestaat recht op maximaal 1.500 kilometer op jaarbasis. Op grond van bijzondere individuele omstandigheden kan er recht bestaan op ophoging van de kilometer, met een maximum van 2.000 op jaarbasis 5. In afwijking van lid 3 mag een cliënt naar de volgende puntbestemmingen reizen: • Ziekenhuis UMCG Groningen • Martini Ziekenhuis Groningen • Ziekenhuis MCL Leeuwarden • Ziekenhuis De Tjongerschans Heerenveen • Ziekenhuis Nij Smellinghe Drachten • Wilhelmina Ziekenhuis Assen • Bethesda Ziekenhuis Hoogeveen • Antonius Ziekenhuis Sneek 6. Op medische indicatie kan de ingezetene voor begeleiding bij vervoer in aanmerking komen.	1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening, indien hij beperkingen ondervindt in het verplaatsen en het gebruiken en/of bereiken van het openbaar vervoer niet mogelijk is. 2. Een voorziening ter compensatie van een vervoersbeperking ofwel ten behoeve van maatschappelijke participatie, wordt bij voorkeur geleverd in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor de kosten van collectief vervoer. Het staat de cliënt vrij om te kiezen voor verstrekking in natura of pgb. 3. De ritafstand die voor financiële tegemoetkoming in aanmerking komt bedraagt maximaal 30 kilometer gerekend vanaf de woonplaats van de cliënt. Reist de cliënt verder dan geldt het tarief van de vervoerder. 4. Er bestaat recht op maximaal 1.500 kilometer op jaarbasis. Op grond van bijzondere individuele omstandigheden kan er recht bestaan op ophoging van het aantal kilometers, met een maximum van 2.000 op jaarbasis. 5. In afwijking van lid 3 mag een cliënt naar de volgende puntbestemmingen reizen: • Wilhelmina Ziekenhuis Assen • Ziekenhuis Nij Smellinghe Drachten • Ziekenhuis UMCG Groningen • Martini Ziekenhuis Groningen • Oog en Welzijn locatie Grou • Ziekenhuis De Tjongerschans Heerenveen • Bethesda Ziekenhuis Hoogeveen • Bergman Kliniek Hoogeveen • Ziekenhuis MCL Leeuwarden • Antonius Ziekenhuis Sneek 6. Op medische indicatie kan de ingezetene voor begeleiding bij vervoer in aanmerking komen.

Artikel 21. Specifieke criteria verhuis- en inrichtingskosten 1. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten kan worden toegekend indien dit de goedkoopst adequate voorziening is. 2. Een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt een vast bedrag van € 2.500,-. 3. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten wordt afgewezen indien; • betrokkene voor het eerst verhuist naar een zelfstandige woonruimte; • betrokkene verhuist naar een woning die niet geschikt is voor permanente bewoning; • betrokkene is verhuisd naar de voor hem op dat moment niet meest geschikte woning; • de verhuizing niet bijdraagt aan het opheffen of verminderen van de beperkingen; • betrokkene verhuist naar een WLZ-instelling; • betrokkene verhuist vanuit een geschikte woning; • de kosten voor het aanpassen van de woning zijn lager dan de tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten.	**Artikel 27. Specifieke criteria verhuis- en inrichtingskosten** 1. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten kan worden toegekend indien dit de goedkoopst adequate voorziening is. 2. Een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel voor verhuis-en inrichtingskosten bedraagt een vast bedrag van € 3.000,-. 3. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten wordt afgewezen indien; • betrokkene voor het eerst verhuist naar een zelfstandige woonruimte; • betrokkene verhuist naar een woning die niet geschikt is voor permanente bewoning; • betrokkene is verhuisd naar de voor hem op dat moment niet meest geschikte woning; • de verhuizing niet bijdraagt aan het opheffen of verminderen van de beperkingen; • betrokkene verhuist naar een WLZ-instelling; • betrokkene verhuist vanuit een geschikte woning; • de kosten voor het aanpassen van de woning zijn lager dan de tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten.

Artikel 22. Algemene regels over het pgb	**Artikel 28. Algemene regels over het pgb**
1. Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een persoonsgebonden budget dat de cliënt in staat stelt de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken. 2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt indien: • de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren; • de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst geleverd te krijgen en • naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt. 3. Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het tweede lid, onder c, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt. 4. Een cliënt komt niet in aanmerking voor een pgb indien: • de cliënt het door hem in te dienen plan inzake het door hem gewenste pgb niet overlegt; • er sprake is van financiële problemen bij de cliënt, tenzij op de cliënt financieel toezicht wordt uitgeoefend door bijvoorbeeld een kredietbank. 5.De volgende voorwaarden worden gehanteerd bij het verstrekken van een pgb: • een eenmalige uitkering bij beëindiging van de pgb relatie met de aanbieder is toegestaan;	1.Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een persoonsgebonden budget dat de cliënt in staat stelt de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken. 2.Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt indien: • de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren; • de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst geleverd te krijgen en • naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt. 3.Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het tweede lid, onder c, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt. 4.Een cliënt komt niet in aanmerking voor een pgb indien: • de cliënt het door hem in te dienen plan inzake het door hem gewenste pgb niet overlegt; • er sprake is van financiële problemen bij de cliënt, tenzij op de cliënt financieel toezicht wordt uitgeoefend door bijvoorbeeld een kredietbank. 5.De volgende voorwaarden worden gehanteerd bij het verstrekken van een pgb: • een eenmalige uitkering bij beëindiging van de pgb relatie met de aanbieder is toegestaan; • reiskostenvergoeding is toegestaan; • de betaling kan per maand of per uur, naar gelang de wens van de cliënt;

• reiskostenvergoeding is toegestaan; • de betaling kan per maand of per uur, naar gelang de wens van de cliënt; • administratiekosten mogen van het pgb niet worden betaald; • bemiddelingskosten zijn niet toegestaan; • een feestdagenvergoeding is niet toegestaan en • een eenmalig pgb, los van de SVB, wordt rechtstreeks aan de leverancier betaald. 6. Degene die de ondersteuning biedt kan niet tevens het pgb namens de budgethouder beheren.	• administratiekosten mogen van het pgb niet worden betaald; • bemiddelingskosten zijn niet toegestaan; • een feestdagenvergoeding is niet toegestaan en • een eenmalig pgb, los van de SVB, wordt rechtstreeks aan de leverancier betaald. 6.Degene die de ondersteuning biedt kan niet tevens het pgb namens de budgethouder beheren. 7.Het college kan nadere regels stellen ter beoordeling van hetgeen bedoeld in lid 2 van dit artikel.

Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 29. Beheer van het pgb** 1. Het college kan een pgb weigeren als degene die het pgb beheerd, beperkingen ondervindt in zijn zelfredzaamheid waardoor getwijfeld wordt aan het verantwoord kunnen uitvoeren van de beheerstaken behorend bij een pgb. 2. Voor zover het beheer wordt uitgevoerd door een ander, dient degene die namens de budgethouder het beheer uitvoert voldoende vaardig te zijn om zowel de administratief-financiële, zorginhoudelijke taken als ook de communicatie daarover op verantwoorde wijze uit te kunnen voeren.
Artikel 33. De hoogte van het pgb ingeval van inzet door een persoon die behoort tot het sociaal netwerk 1. De hoogte van het pgb ingeval van inzet door een persoon die behoort tot het sociaal netwerk voor hulp bij het huishouden is gebaseerd op het geldende CAO VVT loon (hoogste periodiek behorende bij hulp bij het huishouden FWG 15) van de geldende CAO VVT. 2. Het minimale opleidingsniveau voor lid 1 is mbo-niveau 1 diploma. 3. Het pgb sociaal netwerk voor hulp bij het huishouden wordt afgewezen als de kosten daarvoor hoger zijn dan een vergelijkbare voorziening in natura (goedkoopst compenserend). 4. De hoogte van het pgb ingeval van inzet door een persoon die behoort tot het sociaal netwerk voor begeleiding is gebaseerd op het geldende coa VVT-loon (hoogste periodiek behorende bij FWG 30 (‘ondersteunend begeleider’)) van de geldende cao VVT. 5. Het minimale opleidingsniveau voor lid 4 is mbo-niveau 2 diploma. 6. Het pgb sociaal netwerk begeleiding wordt afgewezen als de kosten daarvoor hoger zijn dan een vergelijkbare voorziening in natura (goedkoopst compenserend).	**Artikel 40. De hoogte van het pgb sociaal netwerk/informele aanbieder** 1. De hoogte van het pgb ingeval van inzet door een persoon die behoort tot het sociaal netwerk voor hulp bij het huishouden, begeleiding en/of respijtzorg, is gebaseerd op het geldende wettelijk minimumloon. 2. Een aanbieder die niet aan de eisen voor formele ondersteuning voldoet kan, indien de ondersteuning wel als passend wordt beschouwd, worden aangemerkt als een aanbieder van informele ondersteuning waarbij de hoogte van het pgb wordt gebaseerd op het geldende wettelijk minimumloon. 3. Het pgb sociaal netwerk wordt afgewezen als de kosten daarvoor hoger zijn dan een vergelijkbare voorziening in natura (goedkoopst compenserend).

Artikel 41. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's of financiële tegemoetkoming en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015. 1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb financiële tegemoetkoming zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet. 2. Het college geeft zoveel mogelijk uitvoering aan de bevoegdheden die hem zijn toegekend in de artikelen 2.3.9, 2.3.10 en 2.4.1 van de wet. 3. In aanvulling op het bepaalde in het tweede lid kan een beslissing tot verlening van een pgb of financiële tegemoetkoming worden ingetrokken als blijkt dat het pgb of financiële tegemoetkoming binnen drie maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.	**Artikel 48. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's of financiële tegemoetkoming en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015.** 1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb financiële tegemoetkoming zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet. 2. Het college geeft zoveel mogelijk uitvoering aan de bevoegdheden die hem zijn toegekend in de artikelen 2.3.9, 2.3.10 en 2.4.1 van de wet. 3. Het college wijst een toezichthouder aan die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet. 4. De toezichthouder is in ieder geval bevoegd alle gegevens te vorderen die noodzakelijk zijn om te kunnen beoordelen of de ondersteuning voldoet aan de eisen zoals bedoeld in artikel 45 van deze verordening. 5. Het college kan nadere regels stellen over de bevoegdheden van de toezichthouder. 6. In aanvulling op het bepaalde in het tweede lid kan een beslissing tot verlening van een pgb of financiële tegemoetkoming worden ingetrokken als blijkt dat het pgb of financiële tegemoetkoming binnen drie maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 43. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's Het college onderzoekt al dan niet steekproefsgewijs het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's en financiële tegemoetkomingen met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.	**Artikel 50. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's** 1. Het college onderzoekt al dan niet steekproefsgewijs het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's en financiële tegemoetkomingen met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan. 2. De toezichthouder is bevoegd voorafgaand, gedurende of achteraf een indicatie tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, onderzoek verrichten in het kader van kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid.
Niet van toepassing voor 2025, dit betreft een nieuw artikel in 2027	**Artikel 56. Geen bepalingen** Voor zover deze verordening bij de uitvoering ervan niet voorziet in een geval, beslist het college.
Artikel 50. Intrekking oude verordening en overgangsrecht 1. De 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2024' wordt ingetrokken met ingang van 1 februari 2025. 2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2024', zoals die gold tot 1 februari 2025, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken. 3. Aanvragen die zijn ingediend onder de onder het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025'. 4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening, wordt beslist met inachtneming van die verordening.	**Artikel 58. Intrekking oude verordening en overgangsrecht** 1.De 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025' wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2027. 2.Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025', zoals die gold tot 1 januari 2027, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken. 3.Aanvragen die zijn ingediend onder de onder het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025'. 4.Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening, wordt beslist met inachtneming van die verordening.

Artikel 51. Inwerkingtreding en citeertitel 1. Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2025. 2. Deze verordening wordt aangehaald als: ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2025’.	**Artikel 59. Inwerkingtreding en citeertitel** 1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027. 2. Deze verordening wordt aangehaald als: ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2027’.